

ת"פ 15054/07/13 - מדינת ישראל נגד גבריאלי חיון

בתי המשפט

בית משפט השלום קריית גת

ת"פ 15054-07-13
17 מאי 2015

בפני: כב' השופטת בכירה רובין לביא

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

גבריאלי חיון

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד - ישי נגר

הנאשם - בעצמו ובא כוחו עו"ד - שרון מילר

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון בכך שביום 7.7.13 בשעה 12:00 לערך, עצר ליד תחנת אוטובוס באשקלון, בו ישבה והמתינה גב' ס' ג', ילידת 1945 (**להלן: "המתלוננת"**) והציע לה להיכנס לרכבו אך סירבה. הוא ירד מרכבו, ישב לידה בתחנה, ושוב הציע לקחת אותה וכשסירבה, תקף אותה שלא כדין בכך שתפסה בכח באזור הצוואר והחזה, משך בחוזקה שרשרת זהב שענדה סביב צווארה וקרע אותה וגנב את השרשרת, עבירות של תקיפה לשם גניבה וגניבה.

על פי הסדר הטיעון נדחה לקבלת תסקיר והוסכם כי אם יעלה ממנו כי אין מסוכנות וחשש להישנות עבירות, וכי אם נזקק לטיפול ישתלב טיפול, ולא ימליצו על מאסר, תסתפק התביעה במאסר בעבודות שרות, מאסר מותנה, קנס ופיצוי ואם לא- יטענו למאסר בכלא. כמו כן תעתור התביעה לחילוט הרכב..

נתקבלו תסקירים מהם עולה כי הנאשם בעל יכולות וורבליות טובות המתבטאות בפתיחות וכנות רבה, למד 12 שנות לימוד עם תעודת חשמלאי. התגייס ושירת שירות מלא תוך שאפשרו לו לצאת לעבוד. עבד כשכיר ובהמשך החל לעבוד כעצמאי.

במועד ביצוע העבירות היה בן 32, נשוי ואב לילדה ומאז נולד לו ילד נוסף. באותו מועד הוא נקלע למצב כלכלי קשה.

עמוד 1

הוא תיאר את מערכת יחסיו עם אשתו כטובה אך תגובתה לעבירה הייתה חמורה ביותר והיא מתקשה להתמודד עימה.

הנאשם ביטא אחריות ומביע בושה וחרטה יחד עם זאת התקשה לערוך התבוננות פנימית מעמיקה וביקורתית על בחירותיו. טען שלא התכוון לגנוב אלא הוצף כעס על סירובה לקבל הצעתו להסיעה וכי אף קיללה אותו והשפילה אותו, חווה התנהגותה כמזלזלת והתקשה להתמודד ולכן הגיב באופן אלים.

הם התרשמו כי תפס הסיטואציה באופן מעוות, צבר תחושת פגיעה שהתקשה להכיל והתפרץ כלפיה באלימות. וכי בלט כי מתקשה לבחון הקשיים בחייו והדפוסים המכשילים. הם סבורים כי הוא חרד מהמפגש עם החלקים הפוגעניים באישיותו המאיימים לפגוע בדימויו העצמי ולכן נזקק לרכישת מיומנויות להתמודד עם מצבים בהם חש איום ופגיעה בכבודו.

הדין נדחה ובחנו אפשרות טיפולית. הוא הביע חשש מטיפול קבוצתי אף שהביע מודעות לנזקקות טיפולית והחל לערוך התבוננות ביקורתית פנימית. אך הביע נכונות למפגשים פרטניים.

הם סבורים כי יש מקום להעמידו בפיקוח וכי מאסר בעבודות שרות כעתירת התביעה תביא לנסיגה במצבו הכלכלי ולכן המליצו על צו של"צ בהיקף 200 שעות, עם עונשים מרתיעים ופיצוי למתלוננת.

בהתאם להסדר הטיעון התביעה עותרת למאסר בעבודות שרות, מאסר מותנה, פיצוי וחילוט הרכב.

הסנגור עותר לאמץ את המלצת שרות המבחן.

כל צד תמך טיעונו בפסיקה.

התביעה הפנתה לרע"פ 2797/09 חגי גולן נגד מ"י. שם נדון בגין עבירות תקיפה לשם גניבה של מתלוננת בת 68 וגניבה של תיקה שהכיל 10,000 דולר, והימלטות עם אחר מהמקום. כתוצאה היא נפלה ונשרטה. נתקבלו המלצות מיטובות של שרות המבחן כולל המלצה להאריך מאסר מותנה שהיה תלוי נגדו בשל מאמצים שעשה להיגמל מסמים ולמרות המלצת שרות המבחן הוא נדון לשנת מאסר והפעלת התנאי באופן שעשרה חודשים מצטברים. ערעור לבימ"ש מחוזי התקבל באופן שחפיו 7 חודשים נוספים וסה"כ 15 חודשי מאסר במקום 22. הבקשה לבימ"ש עליון נדחתה ומעבר לנדרש צוין מפי כב' השופט ג'ובראן כי מבלי להפחית בחשיבות השיקום והגמילה אין בו לאיין חומרתן הרבה של העבירות וכדבריו:.

"עבירות תקיפה לשם גניבה, ובמיוחד כאשר מופנות כלפי החלש ותוך שימוש באלימות, הינן חמורות ביותר ויש בהן משום תופעה שיש לעקרה מהשורש".

כמו כן הפנה לפסקי הדין המתייחסים למקרים בהם רשאי ביהמ"ש על פי תיקון 113 לחוק העונשין לחרוג מהמתחם העונשי ההולם.

"המחוקק לא נתן עדיפות ברורה לשיקולי השיקום שאינו עומד לבדו אלא עומדים גם שיקולים של הגנה על שלום הציבור, הרתעה אישית ועוד(ראה רע"פ 7572/12 קמאל הוזייל ורע"פ 7311/13 הושיאר (פורסמו בנבו)).

הסנגור הפנה לת.פ. 6617-03-14 ואח' מ"י נגד ראמי אבו חולתם שם בגין עבירות תקיפה לשם גניבה של מכשיר טלפון ושתי עבירות של הפרת הוראה חוקית נדון לצו של"צ בהיקף 200 שעות, צו מבחן, מאסר מותנה ופיצוי בסך 1000 ₪.

וכן ת.פ. 5010-03-12 נגד מסרט בראיך ואחר שנדונו למאסר בעבודות שרות וכך גם בת.פ.

4992-01-13 מ"י נגד שלמה בן דוד (להלן: "בן שלמה") של מותב זה שעניינו היה סיוע לעבירות גניבה ותקיפה לשם גניבה.

באשר למתחם העונשי הראוי

בגזר הדין בעניינו של בן שלמה הנ"ל סקרתי פסיקה שונה. כך ברע"פ 1673/08, מפי כב' השופט ג'ובראן, עבירה של תקיפה לשם גניבה וגניבה, משך בחוזקה תיק והמתלוננת נפלה ונגרמה לה חבלה במרפק, שטף דם. בית משפט גזר דינו ל- 18 חודשי מאסר, שנה מאסר מותנה וקנס בסך של 4,000 ₪, ובית משפט מחוזי דחה הערעור על הכרעת הדין, אך הפחית עונש המאסר ל- 14 חודשים. בקשת רשות ערעור לבית משפט עליון נדחתה.

עפ"ג 40939-03-11, מחוזי - תל-אביב, מדינת ישראל נ' שקלאר, עבירות של תקיפה כדי לגנוב וגניבה: דחף המתלוננת בחוזקה עד שמעדה. היה תלוי נגדו מאסר מותנה ארוך ובית משפט גזר דינו ל- 20 חודשי מאסר והפעיל המאסר המותנה באופן ש- 12 חודשים בלבד הצטברו, ובית משפט מחוזי קבע שלא הייתה לכך הצדקה והורה שהמאסר המותנה יופעל במצטבר וסה"כ 44 חודשי מאסר.

בגזר הדין **בבן שלמה** ציינתי כי עבירות של תקיפה לשם גניבה וגניבה דומות במהותן לעבירת השוד, לגביה נקבע עונש מאסר לנשיאה בכלא לתקופה ארוכה ולכן כבר בבחירה של רשות התביעה, בעבירות קלות יותר, יש משום הקלה ממשית.

הערכים החברתיים המוגנים הינם ההגנה על שלומו, בריאותו ורכושו של הציבור בכלל, ושל החלשים חסרי ההגנה בפרט.

מטבע הדברים נשים, בעיקר מבוגרות, מהוות מטרה קלה, הן בשל חוסר יכולתן להתגונן מפני התוקף ולמנוע הגניבה, הן העדר יכולתן לרדוף אחריו ולהזעיק עזרה ובהמשך לתאר החוטף ולאפשר לכידתו.

המתחם העונשי הראוי בגין תקיפה לשם גניבה וגניבה הינו מאסר שינוע בין עבודות שירות למאסר של שנתיים, כשיילקחו בחשבון הנסיבות, זהות הקורבן, אם מדובר באירוע מתוכנן או מזדמן, היקף הגניבה אם כתוצאה מהתקיפה הקורבן נחבל חבלה ממשית, ואם כן, אופיין של החבלות וחומרתן..

במקרה שבפני מדובר בנסיבות שאינן קלות כלל. ניתן להניח לא בכדי בחר הנאשם במתלוננת מבוגרת בעת יושבה לבדה בתחנה. למרות ניסיונו של הנאשם לשכנע כי למעשה כוונתו הייתה מיטיבה, מצאתי כי גרסתו כאילו התכוון להסיעה כמעשה מצווה אינה עולה בקנה אחד עם העובדה שכשסירבה לנסוע עימו, לא כיבד רצונה אלא יצא מרכבו. טענתו כי עשה כן כדי לשכנעה כביכול לנסוע איתו, ובשלב זה התרעמה עליו ולכן הגיב באלימות- משום שנפגע- מהווה גירסא שאינה אמינה כלל, וזאת בלשון המעטה, ומפתיע ששרות המבחן בנה את כל ההתייחסות הטיפולית שלהם בהתבסס על גרסא זו.

בנסיבות האמורות סבורתי כי בעתירת התביעה למאסר בעבודות שירות יש התחשבות רבה בנאשם לאור הנסיבות, אופי הגניבה, גיל הקרבן, והפריט שנגנב. בשונה מגניבות של מכשירי טלפון בהן נעשה בדרך כלל שימוש מינימלי בכח, במקרה שבפני העונש הראוי הינו מאסר הנע בין 10 ל- 20 חודשים.

הואיל ועל פי הפסיקה הסדרי טיעון ככלל יש לכבד אני מטילה על הנאשם העונשים כמפורט:

עמוד 3

1. מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים בעבודות שירות בכפר הנופש אשקלון, וזאת 5 ימים בשבוע, 8.5 שעות יומיות, בעבודות אחזקה וסיוע, מנהלה ושירותים בפיקוח ישראלי שרון.
- תחילת נשיאת המאסר מיום 8.15.4 ועליו להתייצב בשעה 08:00 במועד זה בפני מפקח על עבודות השירות לצורך קליטה והצבה במפקדת גוש דרום ב"ש, ליד כלא ב"ש, (אוטובוס אגד מתחנה מרכזית בב"ש קו 46. על הנאשם לדווח לממונה על עבודות השירות בשב"ס אודות כל שינוי בכתובתו ובפרטיו. כמו כן, מוסבר לו כי עליו לעמוד בתנאי הפיקוח וביקורות הפתע וכי כל הפרה תביא להפסקה מנהלית של ריצוי העבודות ולריצוי העונש בין כותלי הכלא.
2. אני מטילה על הנאשם 10 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שלא יעבור כל עבירה של תקיפה או גניבה או נהיגה בהיותו פסול מלנהוג.
3. קנס בסך 1000 ₪, או 20 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם לא יאוחר מה- 10.1.16.
4. פיצוי למתלוננת בסך 2500 ₪ בעשרה תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.6.15. אם לא יעמוד באחד מן התשלומים במועד יעמוד כל הסכום לפרעון מיידי ויגבה כקנס.
5. יחתום על התחייבות בסך 10,000 ₪ להימנע מביצוע העבירות בהן הורשע במשך 3 שנים מהיום. אם לא יחתום על ההתחייבות, יאסר למשך 90 ימים. הנאשם ימצא בפיקוח שירות המבחן למשך שנה מהיום. לצורך זאת עליו לחתום על צו מבחן. אם לא יעמוד בתנאי הצו, ניתן יהיה להפקיעו ולגזור דינו לרכיבי ענישה נוספים.
6. פסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך 6 חודשים. לצורך זאת עליו להפקיד רישיונו במזכירות בית המשפט ו אם לא יעשה כן, לא תוקצב תקופת הפסילה. מוסברת לו חומרת העבירה של נהיגה בפסילה...:

בשל מצבו הכלכלי הקשה אימנע מחילוט הרכב.

ניתנה והודעה היום כ"ח אייר תשע"ה, 17/05/2015 במעמד הנוכחים.

רובין לביא , שופטת בכירה